

fremsendt Beretninger om Revisionens Fremme, hvoraf disse kunde se, hvilke Regnskaber Revisionen i det forløbne Aar havde revideret. I øvrigt forekommer det Komparenten, at ethvert Ministerium maatte have let ved at konstatere, at Revisionen aldrig forlangte Centralstyrelsens Regnskab indsendt, men derimod reviderede alle Regnskaber, som Ministerierne selv indsendte til Revision.

Punkt 14. *Busck-Nielsen* For saa vidt angaar Tillægsbevillingerne for 1921—22 og 1922—23 vedkender Komparenten sig Skrivelserne E. og G. og henviser til den i Bilag D. overfor Finansudvalget afgivne, nærmere Redegørelse for Nødvendigheden af den særlige Tillægsbevilling for det da løbende Finansaar, en Nødvendighed som atter gentog sig i det efterfølgende Finansaar. Disse Tillægsbevillinger var, som det fremgaar af Bilag D., af en ganske ekstraordinær Karakter og kunde ikke have været forudsete, da Budgettet for Finansaaret 1921—22 blev udarbejdet, idet man paa det Tidspunkt i hvert Fald ikke kunde vide, i hvilket Omfang Begæringer om Patentsagers Genoptagelse i Medfør af Lov Nr. 669 af 22. December 1919 § 3 vilde fremkomme, hvilket først blev klart i det da løbende Finansaar. Det drejede sig altsaa faktisk ved disse Tillægsbevillinger slet ikke om Overskridelser af givne Bevillinger, men om helt nye Udgiftskilder, og der var derfor, da Bevilling skulde søges til disse, ingen Anledning for Komparenten til at kræve de gamle Budgetter og Regnskaber forelagt, saaledes som der muligt kunde have været Grund til, hvis Tillægsbevillingerne skyldtes urigtige Skøn over, hvad det løbende Finansaar vilde udkræve af Udgifter, eller simpelthen Overskridelse af de givne Bevillinger.

Punkt 15. *Bilag D.* Skrivelse af 23. Marts 1922 fra Handelsministeriet, underskrevet Tyge Rothe /Gustav Arendrup, til Folketingets Finansudvalg om Redegørelse for Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1921—22 om Forhøjelse af Beløbet til Udgifter til de overordentlige Patentkommissioner i Anledning af Lov Nr. 669 af 22. December 1919 § 3 med 16 000 Kr.

Punkt 16. *Departementschef Dalhoff* Komparenten betragtede ved sin Embedstiltræden faktisk Arendrup som Ministeriets Kasserer, saaledes at han selvstændig og paa eget Ansvar forvaltede dette Omraade, og den samme Opfattelse havde Komparenten med Hensyn til Overpatentkommissionerne, der jo sagligt henhørte under Arendrup.

Komparenten mindes ikke for Posterne vedrørende Overpatentkommissionernes Vedkommende at have anstillet nogle Sammenligninger mellem Budgetter og Regnskaber og har ikke gennemgaaet de regnskabsmæssige Forbrugsposter eller set specificeret Regnskab vedrørende disse Poster vedlagt Regnskabsoversigterne.

Komparenten bemærker, at der jo heller ingen Grund forelaa for at diskutere Budgetterne, idet paa den ene Side Gebyrernes Størrelse og paa den anden Side Størrelsen af Honorarerne til Overpatentkommissionernes Medlemmer laa faste, og med Hensyn til Regnskaberne vedrørende Honorarregnskabet, stod Forbrugssummerne jo i Forhold til Medlemmernes Honorarer og det Antal Sager, der var expederet, i Forbindelse med en ringere Kontorudgift, og nogen Sammenligning mellem Indtægterne, nemlig Gebyrerne, og